SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 862-A

D O D A T K O W E S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI FINANSÓW PUBLICZNYCH

o rządowym projekcie ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce (druk nr 833)

Sejm na 26 posiedzeniu w dniu 15 listopada 2012 r. - zgodnie z art. 47 ust. 1 Regulaminu Sejmu - skierował ponownie projekt ustawy zawarty w druku nr 862 do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu.

Komisja Finansów Publicznych po rozpatrzeniu poprawek na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2012 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m raczy następujące poprawki:

1) w art. 3 przed pkt 1 dodać nowy pkt w brzmieniu:
„…) w art. 22:
a) ust. 7b otrzymuje brzmienie:
„7b. Koszty prac rozwojowych mogą być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów:
1) w miesiącu, w którym zostały poniesione albo począwszy od tego miesiąca w równych częściach okresie nie dłuższym niż 36 miesięcy, albo

2) jednorazowo w roku podatkowym, w którym zostały zakończone, albo

3) poprzez odpisy amortyzacyjne dokonywane zgodnie z art. 22m ust. 1 pkt 3 od wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 22b ust. 2 pkt 2.”,

b) po ust. 7b dodaje się ust. 7c w brzmieniu:

„7c. Niezależnie od uprawnienia, o którym mowa w ust. 7b, podatnik dodatkowo ma prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów 50% kosztów prac rozwojowych zakończonych udzieleniem patentu w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, Europejskim Urzędzie Patentowym lub Biurze Patentów i Znaków Towarowych Stanów Zjednoczonych. Zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów tych kosztów może nastąpić w roku uzyskania patentu lub w roku następnym.”;

– KP PiS

– odrzucić

2) w art. 3 pkt 5 nadać brzmienie:

„5) po art. 24c dodaje się art. 24d w brzmieniu:

„Art. 24d. 1. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z faktury (rachunku) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umowy albo innego dokumentu, i nieuregulowania tej kwoty w terminie 30 dni od daty upływu terminu płatności, podatnik będący dłużnikiem jest obowiązany do zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z tych dokumentów.

2. W przypadku zaliczenia do przychodów kwoty wynikającej z faktury (rachunku) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umowy lub innego dokumentu i w przypadku gdy kwota ta nie została uregulowana w terminie 30 dni od daty upływu terminu płatności, podatnik będący wierzycielem ma możliwość zmniejszenia przychodów o kwotę wynikającą z tych dokumentów.

3. Jeżeli termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z dokumentów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się z upływem 90 dni od daty zaliczenia tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów, o ile nie została ona uregulowana w tym terminie.

4. Jeżeli termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, zmniejszenia przychodów o kwotę wynikającą z dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się z upływem 90 dni od daty zaliczenia tej kwoty do przychodów, o ile nie została ona uregulowana w tym terminie.

5. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1 lub 3, dokonuje się w miesiącu, w którym upływa termin określony w tych przepisach.

6. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 lub 4, dokonuje się w miesiącu, w którym upływa termin określony w tych przepisach.

7. Jeżeli po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1 lub 3, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik w miesiącu, w którym uregulował zobowiązanie, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę dokonanego zmniejszenia.

8. Jeżeli po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 lub 4, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik w miesiącu, w którym otrzymał zaległą zapłatę, zwiększa przychody o kwotę dokonanego zmniejszenia.
9. Jeżeli w miesiącu, w którym podatnik ma obowiązek dokonać zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1 lub 3, podatnik nie ponosi kosztów uzyskania przychodów lub poniesione koszty są niższe od kwoty zmniejszenia, wówczas ma obowiązek zwiększyć przychody o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone koszty uzyskania przychodów.
10. Jeżeli w miesiącu, w którym podatnik ma możliwość dokonać zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 lub 4, podatnik nie ma żadnych przychodów lub jego przychody są niższe od kwoty zmniejszenia, wówczas ma możliwość zwiększyć koszty uzyskania przychodów o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone przychody.
11. Przepisy ust. 1, 3, 5, 7 i 9 stosuje się odpowiednio, w przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, do tej części odpisów amortyzacyjnych, które podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów.
12. W przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli termin, o którym mowa w ust. 1 lub 3, upływa nie później niż w miesiącu następującym po miesiącu wprowadzenia ich do ewidencji, do kosztów uzyskania przychodów zalicza się odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych w części, w jakiej ich cena nabycia lub koszt wytworzenia wynikający z dokumentów, o których mowa w ust. 1, zostały uregulowane w terminie określonym w ust. 1 lub 3. Jeżeli zobowiązanie zostało uregulowane w terminie późniejszym, podatnik w miesiącu uregulowania tego zobowiązania, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę odpisów amortyzacyjnych, które nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie zdania pierwszego.
13. Jeżeli zgodnie z art. 22 zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z dokumentów, o których mowa w ust. 1, nastąpiłoby po upływie terminu określonego w ust. 1 lub 3, to zaliczenie tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów następuje z uwzględnieniem art. 22, z tym że nie wcześniej niż w miesiącu jej uregulowania.
14. Przepisy ust. 1–13 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostało zapłacone w części.”;

– KP RP

– odrzucić

Uwaga: Poprawki nr 2 i 5 należy głosować łącznie.

Uwaga: Konsekwencją przyjęcia poprawek nr 2 i 5 będzie bezprzedmiotowość poprawek nr 3 i 6.

3) w art. 3 w pkt 5, w art. 24d dodać ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio, jeżeli termin, o którym mowa w ust. 1 lub 2, upływa po likwidacji pozarolniczej działalności gospodarczej, likwidacji

działów specjalnych produkcji rolnej albo zmianie formy opodatkowania na zryczałtowaną formę opodatkowania określoną w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym albo w ustawie o podatku tonażowym lub w odniesieniu do działów specjalnych produkcji rolnej zmianie zasad ustalania dochodu, z tym że zmniejszenie albo zwiększenie kosztów uzyskania przychodów lub zwiększenie przychodów następuje za rok podatkowy, w którym nastąpiła likwidacja tej działalności lub działów specjalnych produkcji rolnej albo za rok podatkowy poprzedzający rok podatkowy, w którym nastąpiła zmiana formy opodatkowania lub zmiana zasad ustalania dochodu.

11. Przepisy ust. 1–10 stosują podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą lub działy specjalne produkcji rolnej.”;

– KP PO

– przyjąć

Uwaga: Poprawki nr 3 i 6 należy głosować łącznie.

4) w art. 4 przed pkt 1 dodać nowy pkt w brzmieniu:

„…) w art. 15:

a) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Koszty prac rozwojowych mogą być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów:

1) w miesiącu, w którym zostały poniesione albo począwszy od tego miesiąca w równych częściach okresie nie dłuższym niż 36 miesięcy, albo
2) jednorazowo w roku podatkowym, w którym zostały zakończone, albo
3) poprzez odpisy amortyzacyjne dokonywane zgodnie z art. 16m ust. 1 pkt 3 od wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4aa w brzmieniu:

„4aa. Niezależnie od uprawnienia, o którym mowa w ust. 4a, podatnik dodatkowo ma prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów 50% kosztów prac rozwojowych zakończonych udzieleniem patentu w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, Europejskim Urzędzie Patentowym lub Biurze Patentów i Znaków Towarowych Stanów Zjednoczonych. Zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów tych kosztów może nastąpić w roku uzyskania patentu lub w roku następnym.”;

– KP PiS

– odrzucić

5) w art. 4 pkt 1 nadać brzmienie:

„1) po art. 15a dodaje się art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15b. 1. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z faktury (rachunku) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umowy albo innego dokumentu, i nieuregulowania tej kwoty w terminie 30 dni od daty upływu terminu

płatności, podatnik będący dłużnikiem jest obowiązany do zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z tych dokumentów.

2. W przypadku zaliczenia do przychodów kwoty wynikającej z faktury (rachunku) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umowy lub innego dokumentu i w przypadku gdy kwota ta nie została uregulowana w terminie 30 dni od daty upływu terminu płatności, podatnik będący wierzycielem ma możliwość zmniejszenia przychodów o kwotę wynikającą z tych dokumentów.
3. Jeżeli termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z dokumentów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się z upływem 90 dni od daty zaliczenia tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów, o ile nie została ona uregulowana w tym terminie.
4. Jeżeli termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, zmniejszenia przychodów o kwotę wynikającą z dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się z upływem 90 dni od daty zaliczenia tej kwoty do przychodów, o ile nie została ona uregulowana w tym terminie.
5. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1 lub 3, dokonuje się w miesiącu, w którym upływa termin określony w tych przepisach.
6. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 lub 4, dokonuje się w miesiącu, w którym upływa termin określony w tych przepisach.
7. Jeżeli po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1 lub 3, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik w miesiącu, w którym uregulował zobowiązanie, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę dokonanego zmniejszenia.
8. Jeżeli po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 lub 4, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik w miesiącu, w którym otrzymał zaległą zapłatę, zwiększa przychody o kwotę dokonanego zmniejszenia.
9. Jeżeli w miesiącu, w którym podatnik ma obowiązek dokonać zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1 lub 3, podatnik nie ponosi kosztów uzyskania przychodów lub poniesione koszty są niższe od kwoty zmniejszenia, wówczas ma obowiązek zwiększyć przychody o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone koszty uzyskania przychodów.
10. Jeżeli w miesiącu, w którym podatnik ma możliwość dokonać zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2 lub 4, podatnik nie ma żadnych przychodów lub jego przychody są niższe od kwoty zmniejszenia, wówczas ma możliwość zwiększyć koszty uzyskania przychodów o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone przychody.
11. Przepisy ust. 1, 3, 5, 7 i 9 stosuje się odpowiednio, w przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, do tej części odpisów amortyzacyjnych, które podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów.
12. W przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli termin, o którym mowa w ust. 1 lub 3, upływa nie później niż w miesiącu następującym po miesiącu wprowadzenia ich do ewidencji, do kosztów uzyskania przychodów zalicza się odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych lub wartości

niematerialnych i prawnych w części, w jakiej ich cena nabycia lub koszt wytworzenia wynikający z dokumentów, o których mowa w ust. 1, zostały uregulowane w terminie określonym w ust. 1 lub 3. Jeżeli zobowiązanie zostało uregulowane w terminie późniejszym, podatnik w miesiącu uregulowania tego zobowiązania, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę odpisów amortyzacyjnych, które nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie zdania pierwszego.

13. Jeżeli zgodnie z art. 15 zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z dokumentów, o których mowa w ust. 1, nastąpiłoby po upływie terminu określonego w ust. 1 lub 3, to zaliczenie tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów następuje z uwzględnieniem art. 15, z tym że nie wcześniej niż w miesiącu jej uregulowania.
14. Przepisy ust. 1–13 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostało zapłacone w części.””;

– KP RP

– odrzucić

6) w art. 4 w pkt 1, w art. 15b dodać ust. 10 w brzmieniu:

„10. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio, jeżeli termin, o którym mowa w ust. 1 lub 2, upływa po zmianie formy opodatkowania na zryczałtowany podatek, o którym mowa w ustawie o podatku tonażowym, z tym że zmniejszenie albo zwiększenie kosztów uzyskania przychodów lub zwiększenie przychodów następuje za rok podatkowy poprzedzający rok podatkowy, w którym nastąpiła zmiana formy opodatkowania.”;

– KP PO

– przyjąć

7) w art. 9 w pkt 2 przed lit. a dodać nową lit. w brzmieniu:

„…) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2 i 4, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokości tych opłat. Wykazu nie przedkłada podmiot, który nie jest zobowiązany do ponoszenia opłaty w trybie art. 289 ust. 1.”;

– KP PiS

– odrzucić

8) w art. 9 w pkt 2 w lit. a, w art. 286 ust. 1b nadać brzmienie:

„1b. Wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287 ust. 1 pkt 1–3, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat, marszałek województwa niezwłocznie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

– KP PSL

– przyjąć

9) w art. 11 przed pkt 1 dodać pkt w brzmieniu:

„…) w art. 2 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) małym podatniku – rozumie się przez to podatnika podatku od towarów i usług:

a) u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro,

b) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisu – jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 45 000 euro

– przy czym przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”";

– KP RP

– odrzucić

10) w art. 11 w pkt 8 lit. a nadać brzmienie:

„a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Podatnik może skorygować podstawę opodatkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Korekta dotyczy również podstawy opodatkowania i kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności, której nieściągalność została uprawdopodobniona.

1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiejkolwiek formie w ciągu 60 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”;”,

– KP PiS

– odrzucić

Uwaga: Konsekwencją przyjęcia poprawki nr 10 będzie bezprzedmiotowość poprawek nr 11 i 12.

11) w art. 11 w pkt 8 lit. a nadać brzmienie:

„a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Podatnik może skorygować podstawę opodatkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Korekta dotyczy również podstawy opodatkowania i kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności, której nieściągalność została uprawdopodobniona.

1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiejkolwiek formie w

ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”;”,

– KP RP

– odrzucić

Uwaga: Poprawki nr 11 i 12 należy głosować łącznie.

12) w art. 11 w pkt 9 lit. a–c nadać brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, dłużnik jest obowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 90 dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dłużnik uregulował należność najpóźniej w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, w którym upłynął 90 dzień od dnia upływu terminu płatności tej należności.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku częściowego uregulowania należności w terminie 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, korekta dotyczy podatku naliczonego przypadającego na nieuregulowaną część należności. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”;

– KP RP

– odrzucić

13) skreślić art. 16;

– KP PiS

– odrzucić

14) skreślić art. 17;

– KP PSL

– przyjąć

15) art. 19 nadać brzmienie:

„Art. 19. Do umów leasingu zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 23a, art. 23b, art. 23f i art. 23i ustawy zmienianej w art. 3 oraz przepisy art. 17a, art. 17b, art. 17f i art. 17i ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym.”;

– KP PSL

– przyjąć

16) po art. 19 dodać art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Do spraw zwróconych organowi pierwszej instancji w celu dokonania wymiaru uzupełniającego, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 230 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym.”.

– KP PO

– przyjąć

Warszawa, dnia 15 listopada 2012 r.

Sprawozdawca	Przewodniczący Komisji Finansów Publicznych
(-) Artur Gierada	(-) Dariusz Rosati